

ställe. Alla dessa 100 meter lina med knutar på, bildar en försvarlig hög på akterplattformen, och sjögången utmanar stabiliteten på min stapel. När jag känner mig ganska säker på att inget ska fastna, eller hamna på fel ställe, knuffar jag till och hela högen rasslar ner i kölvattnet. Ett tag ser det ut som att knutarna ska fastna i varandra på ena sidan, vilken antagligen skulle påverka styrningen, men det löser upp sig.

Vi har knutit fast linan i knaparna i aktern. Peristera går stadigt och bekvämt, och Aina får hjälp att göra sitt jobb. Himlen klarnar upp och vi får en stjärnklar natt.

Den 7 september har både vind och vågor avtagit, och vi tar bort linorna. Motståndet från den långa linan med knutar som släpar bakom båten i fem knop är stort. Vi hittar fram till en modell där vi vinschar in linan tills vi kommer till en knut, då binder vi en lina om knuten till en annan vinsch så att vi kan få knuten förbi den första vinschen, och kan fortsätta. På det viset håller vi på tills vi fått in så mycket lina att vi orkar dra in resten med handkraft. Jobbet att knyta upp alla knutar visar sig gå mycket lättare än vi trott, men hela jobbet tog ändå sina modiga timmar.

Den 8 september, klockan 11, när vi Rodrigues. Efter lite mat ombord och inklareringsgång går vi raka vägen till en bar för varsin rejäl öl.

Manövrera i hamn.

Vet du att det människor är mest rädda för är att tala inför folk? Den rädslan är till och med större än rädslan för sjukdom och död. Vad jag vet har ingen studerat var på listan som rädslan för att manövrera i hamn skulle komma. Men jag förmodar att den skulle hamna högt på skräcklistan. Att prata inför folk, och att lägga till med sin båt i en välbesökt hamn, handlar om ungefär samma sak: Att exponera sig för en publik, som sitter tryggt på sina platser och kan döma.

Det finns bara ett sätt att komma över den rädslan, och det är att öva mycket. Och sedan öva ännu mer.

Fruktan för att misslyckas med hamnmanövrerna är det som avhåller många kvinnor från att skaffa sig en båt. Fortfarande är det så pass ovanligt med kvinnor som styr in i en gästhamn, att det väcker uppmärksamhet. Nu ska det också sägas: att titta på när andra lägger till, det är bland det roligaste som finns i en gästhamn. Ibland ser jag okunskap, den som kör tycks inte känna till vilka krafter som påverkar en båt i låga farter. Då slår mina besserwisserimpulser ut i full blom, och jag vill springa fram och börja förklara. Men det gör jag naturligtvis inte. Nåja, det har hänt.

Andra gånger lär jag mig något nytt. Många små knep har jag noterat när

jag studerat andra tilläggningar. Enstaka gånger händer katastrofer. Mina egna bidrag till avdelningen Katastrofer hittar du nedan.

Här ska jag inte börja berätta om *propellereffekten*, om hur du använder propellerströmmen, vad du kan göra med hjälp av linor mm. Jonas Ekblad har skrivit en bok om båtmanövrering. På Youtube finns många filmer om manövrering, jag har också några på min Youtubekanal, och på min hemsida har jag en webbkurs med konkreta lektioner som du kan göra i din egen båt.

Men det jag vill säga till dig är att öva mycket. Gå ner till båten när det är stiltje, och öva på att köra ut och in i din båtplats. Öva systematiskt. Kör många gånger efter varandra, prova med högre fart och med lägre, sväng tvärt eller mer långsamt. När du gjort det hundra gånger kommer du att känna dig mycket tryggare, och kan våga ta ut båten även de dagar det blåser lite sidvind i hamnen.

Om du har körkort för bil, tänk efter hur många timmar du la på att träna. Det finns inga genvägar. Du lär dig ingenting om du inte övar, men du kan lära dig vad som helst om du övar.

Förutom att öva att köra ut ur och in i din båtplats, ska du träna andra moment mot en boj. Jag beskriver nedan under rubriken *Några händelser i hamnar*, hur och varför en kan öva mot en boj. Det finns också en film på min Youtubekanal som heter *Min bästa manöverövning*. Gör den hundra gånger, minst. Och

